Dosarul nr. 2r-2031/26 (2-26120417-02-2r-29092026)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Bocan Ion

D E C I Z I E

08 octombrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții de Apel
Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Dimitriu
Serghei Judecătorii Gîrleanu Violeta şi
Roșca Constantin
Grefier Ursu
Cristina

Examinând, în ședință publică, recursul declarat de avocatul Ludmila Bîrcă, reprezentantul recurentului Sarfraz Muhammad, în cauza civilă la cererea Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la prelungirea termenului de luare în custodie publică a cet. Sarfraz Muhammad, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2026, prin care s-a admis cererea Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la prelungirea duratei de luare în custodie publică a cet. Sarfraz Muhammad pe un termen de 30 zile,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 23 septembrie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne a înaintat cerere privind prelungirea duratei de luare în custodie publică a cet. Sarfraz Muhammad, pe un termen de 30 zile (f. d. 4-7).

În motivarea cererii, Inspectoratul General pentru Migrație a indicat că la 30 aprilie 2026 de către Judecătoria Cahul (sediul Central), a fost dispusă luarea în custodie publică a străinului, pe un termen de 30 de zile în Centrul de plasament temporar al străinilor al Inspectoratului General pentru Migrație al MAI.

Totodată, de către Direcția Regională Centru a IGM, a fost emisă decizia de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova, cu nr.*****, care i-a fost adusă la cunoștință străinului, sub semnătură cu înmânarea deciziei menționate. Motivul care a stat la baza emiterii acestei decizii a fost faptul că cetățeanul Muhammad Ali (cu identitatea declarată), se află în situație de ședere ilegală pe teritoriul Republicii Moldova. În fapt, acesta a încercat să treacă ilegal frontiera de stat din Republica Moldova în România și identitatea nu a putut fi stabilită.

A susținut că, în privința cetățeanului străin menționat supra, de către Direcția regională Sud a fost emisă decizie de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova, pe faptul că exista riscul sustragerii de la procedura de îndepărtare de pe teritoriul țării având în vedere că, străinul intenționat, eludând controlul de frontieră, prin încălcarea normelor și procedurilor de trecere a frontierei de stat a Republicii Moldova stabilite la art.19 al Legii nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat, a avut tentativa traversării ilegale, având ca obiectiv deplasarea din RM spre unul din statele UE.

A precizat că, la etapa de recepție și documentare a străinului în cadrul CPTS a IGM, ultimul a declarat că nu deține asupra sa nici un act de identitate, ceia ce constituie un impediment pentru realizarea acțiunii de îndepărtare de pe teritoriul Republicii Moldova. Ulterior, în rezultatul măsurilor complexe executate prompt de către angajații SRE a CPTS a fost posibilă identificarea de drept și de fapt a cetățeanului menționat supra, cu stabilirea reală a numelui/prenumelui, care inițial au fost comunicate eronat de către acesta.

Astfel, străinul care inițial s-a declarat cetățean al Republicii Islamice Iran, Muhammad Ali, a fost stabilit ca Sarfraz Muhammad, care de fapt, este cetățean al Republicii Islamice Pakistan, iar pe teritoriul Republicii Moldova a intrat la data de 02 ianuarie 2026, în baza vizei de tip „D", ulterior fiindu-i perfectat permis de ședere provizoriu în scop de muncă la „Carmez Procesing" SRL, valabil până la 04 decembrie 2026.

A declarat că verificările preliminare efectuate în vederea stabilirii identității străinului în cauză inițial nu s-au soldat cu careva rezultate pozitive, dânsul intenționat a dus în eroare organele de ocrotire a normelor de drept din RM, declarând că este venit din Ucraina, fapt infirmat și de sistemele informaționale din gestiune. Subsecvent, Sarfaraz Muhammad, a comunicat că pașaportul care atestă dreptul la călătorie este pierdut, manifestându-și disponibilitatea, prin prezența diplomatică, de a i se perfecta titlul de călătorie cu ulterioara părăsire a teritoriului RM. Totodată, în repetate discuții purtate cu reprezentanții „Carmez Procesing" S.R.L, dânșii și-au exprimat acordul necondiționat de a suporta cheltuielile legate de îndepărtarea străinului.

Suplimentar, a invocat faptul că au fost informate repetat reprezentanțele diplomatice despre plasarea în custodie publică a cetățeanului indicat supra, cu prezentarea datelor de identitate veridice, astfel încât la 28 mai 2026 prin scrisoarea nr. 5/8-2807 emisă de către IGM și expediată către MAE, s-a solicitat acordarea asistenței întru identificarea Ambasadei sau a Consulatului acreditat pentru Republica Moldova în scopul perfectării și eliberării gratuite a titlului de călătorie pe numele cetățeanului Republicii Islamice Pakistan, Sarfraz Muhammad. Astfel, Ambasada Republicii Islamice Pakistan din București a recepționat scrisoarea emisă de către Inspectoratul General pentru Migrație și a solicitat pentru verificarea naționalității și emiterea documentului de călătorie pentru Sarfraz Muhammad, furnizarea amprentelor digitale în format NIST, de asemenea, să se faciliteze accesul pentru un interviu prin apel video.

A opinat că urmează a fi luat în calcul că persoana vizată nu are un loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova, nu deține un act de călătorie valabil, nu cade sub incidența art. 60, 68 ale Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova. Prin urmare, de către reprezentantul Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, a fost înaintat demersul cu privire la luarea în custodie publică a străinului vizat, în Centrul de plasament temporar al străinilor, cu ulterioară îndepărtare de pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, în cadrul examinării, instanța de judecată a dispus admiterea demersului IGM și luarea în custodie publică a cetățeanului cu identitatea declarată din Republica Islamică Iran Muhammad Ali, pe un termen de 30 zile, cu plasarea în Centrul de plasament temporar al străinilor al Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

În final, a conchis că, luând în considerare că termenul de luare în custodie publică expiră la 27 septembrie 2026, este necesară prelungirea custodiei publice, pe o durată de 30 zile, întru asigurarea acțiunii de monitorizare și supraveghere a procedurii de perfectare și eliberare a actelor necesare pentru executarea măsurii de îndepărtare a cetățeanului Republicii Islamice Pakistan, Sarfraz Muhammad.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2026, s-a admis cererea Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la prelungirea termenului de luare în custodie publică a cet. Sarfraz Muhammad.

S-a dispus prelungirea duratei de luare în custodie publică a cetățeanului Republicii Islamice, Sarfraz Muhammad, pe un termen de 30 zile, începând cu data de 28 septembrie 2026 (f.d.93).

Solicitarea recurentului:

La data de 24 septembrie 2026, avocatul Ludmila Bîrcă, reprezentantul recurentului Sarfraz Muhammad, a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2026, solicitând admiterea recursului cu casarea integrală a încheierii prin care a fost admis demersul IGM privind prelungirea duratei de luare în custodie pe un termen de 30 zile a cet. Sarfraz Muhammad, constatarea caracterului tardiv al demersului, constatarea expirării termenului custodiei la 27.09.2026 cu eliberarea imediată a ultimului din custodia publică sau trimiterea la rejudecare (f. d. 97-103).

Argumentele recurentului:

În motivarea recursului, avocatul Ludmila Bîrcă, reprezentantul recurentului Sarfraz Muhammad, a menționat că demersul IGM a fost introdus cu nerespectarea termenului procedural special prevăzut de lege.

A conchis că Instanța nu a analizat consecințele nerespectării acestui termen procedural și nu a explicat de ce a considerat admisibil un demers introdus mai târziu decât termenul expres prevăzut de art. 71⁴ alin. (6). Or, într-o procedură privativă de libertate, respectarea normelor procedurale interne este parte a cerinței de legalitate a privării de libertate.

Invocă faptul că, instanța a avut la dispoziție data exactă a expirării custodiei și data exactă a înregistrării demersului IGM, însă, deși a redat textul art. 71⁴ alin. (6), nu a aplicat sancțiunea juridică ce decurge din nerespectarea termenului procedural special.

Conchide că, în cauza de față, propria motivare a instanței arată că progresul documentat al procedurii este limitat. Pe măsură ce durata custodiei se apropie de plafonul legal, standardul de diligență trebuie aplicat cu exigență sporită.

Atenționează asupra faptului că, IGM trebuia să prezinte și instanța trebuia să verifice actul prin care dreptul de ședere ar fi fost anulat, revocat, încetat sau lipsit de efect, dacă un asemenea act există, precum și raportul dintre acel act și decizia de îndepărtare emisă sub o identitate diferită.

Mai reiterează și faptul că, instanța a analizat alternativele numai prin prisma existenței unei garanții perfecte, fără a examina dacă pot fi instituite condiții cumulative și verificabile de prezentare și control. Obligația de a se prezenta periodic la IGM, obligația de a comunica și menține o adresă de contact, obligația de a răspunde la convocările autorității și alte condiții legale de control pot constitui instrumente prin care riscul poate fi redus fără privarea totală de libertate.

Comunică faptul că, instanța trebuia să lămurească dacă permisul era valabil la data de 23.09.2026, dacă a fost anulat ori revocat, prin ce act și la ce dată, și care este efectul juridic al acestor împrejurări asupra procedurii de îndepărtare. Acest aspect este relevant și pentru afirmația IGM că recurentul nu ar avea un statut clar de rezidență și nici un temei legal pentru

muncă. Aceste afirmații nu pot fi primite ca simple concluzii ale autorității, cât timp actele menționate de chiar instanță, indică un permis de ședere provizorie valabil până la 04.12.2026 și încheierea nu identifică un act de anulare sau revocare.

În această ordine de idei, apărarea a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23.09.2026, respingerea ca tardivă a demersului IGM privind prelungirea duratei de luare în custodie publică a cetățeanului Sarfraz Muhammad pentru un termen de 30 de zile și eliberarea imediată a lui Sarfraz Muhammad din custodie publică.

În ședința de judecată, recurentul Sarfraz Muhammad nu s-a prezentat, însă prin cerere a solicitat examinarea recursului în lipsa sa.

Avocatul Ludmila Bîrcă, reprezentantul recurentului Sarfraz Muhammad, a susținut recursul înaintat și a solicitat admiterea acestuia în sensul formulat.

În ședința de judecată, reprezentantul intimatului Inspectoratul General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne Croitor Vladimir, a solicitat respingerea cererii de recurs cu menținerea încheierii instanței de fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

În acord cu art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Art. 71/1 din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16.07.2010 prevede că procedura luării în custodie publică este o procedură specială în cadrul căreia se examinează și se soluționează de către instanța judecătorească competentă luarea în custodie publică a străinului, în condițiile prevăzute de lege. Procedura de luare în custodie publică/prelungire a duratei de luare în custodie publică a străinului se realizează conform prevederilor prezentei legi. Suplimentar, se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă al Republicii Moldova în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi.

Potrivit art.71/2 alin.(2), (3) al Legii nominalizate, cererea de prelungire a custodiei publice se depune la judecătoria în a cărei rază teritorială se află Centrul. Curțile de apel soluționează cererile de recurs împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Art. 3 din Lege, definește noțiunea de *risc de sustragere* – ca fiind existenţa unor motive care justifică, într-un caz particular, presupunerea că un străin care face obiectul unei proceduri de îndepărtare se poate eschiva de la aceasta.

Conform art. 58/1 din Lege:

Riscul sustragerii unui străin este motivat dacă:

a) acesta a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat;

b) acesta nu a respectat obligaţia de a se prezenta periodic la subdiviziunea autorităţii competente pentru străini care a impus măsura respectivă sau a părăsit raza de competenţă teritorială a acesteia;

c) acesta nu prezintă actul ce atestă dreptul de proprietate sau de folosinţă asupra locuinţei de pe teritoriul Republicii Moldova;

d) acesta nu poate confirma identitatea sa;

e) există alte motive obiective determinate de comportamentul acestuia.

Conform prevederilor art. 64 alin.(2), (3) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16.07.2010, luarea în custodie publică se dispune în condiţiile legii pentru o perioadă de până la 30 de zile. Perioada de prelungire a custodiei publice nu poate depăşi 6 luni cumulative. În cazul străinului declarat persoană indezirabilă, perioada de prelungire nu poate depăşi 12 luni. Prelungirea duratei de luare în custodie publică se dispune în cazul în care străinul nu a putut fi îndepărtat de pe teritoriul Republicii Moldova în termenele stabilite.

Prevederile art.65 alin.(1),(2) al Legii pre citate stipulează că străinii luați în custodie publică vor fi plasați în Centrul de plasament temporar al străinilor, denumit în continuare Centru. Centrul este o structură specializată, administrată de autoritatea competentă pentru străini, destinată cazării temporare a străinilor declarați indezirabili sau împotriva cărora s-a dispus măsura returnării ori expulzării şi care au fost luați în custodie publică.

Din materialele cauzei s-a constatat că în privința cetățeanului Muhammad Sarfraz a fost emisă decizia ***** de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova. Emiterea deciziei a fost determinată de existența riscului sustragerii cetățeanului străin, care a indicat că este domiciliat în India, de la procedura de îndepărtare de pe teritoriul țării (f.d.18-9).

Prin încheierea Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 30 aprilie 2026, a fost admis demersul Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne, fiind dispusă luarea în custodie publică a cetățeanului Republicii Islamice Iran, Mohammad Ali (nume cu care inițial s-a prezentat), cu plasarea acestuia în Centrul de plasament temporar al străinilor al Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, pe un termen de 30 zile (f.d.20-22).

Ulterior, s-a constatat identitatea adevărată a cetățeanului străin și, anume, Sarfraz Muhammad, cetățean al Republicii Islamice Pakistan.

La data de 23 septembrie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne a înaintat cerere privind prelungirea duratei de luarea în custodie publică a cet. Sarfraz Muhammad, pe un termen de 30 zile (f.d.4-7).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2026, s-a admis cererea Inspectoratului General pentru Migraţie privind prelungirea duratei de luare în custodie publică a cetățeanului Republicii Islamice Pakistan, Sarfraz Muhammad, pe un termen de 30 zile (f.d. 83-93).

La data de 24 septembrie 2026, avocatul Ludmila Bîrcă, reprezentantul recurentului Sarfraz Muhammad, a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2026, solicitând admiterea recursului cu casarea integrală a încheierii prin care a fost admis demersul IGM privind prelungirea duratei de luare în custodie pe un termen de 30 zile a cet. Sarfraz Muhammad, constatarea caracterului tardiv al demersului, constatarea expirării termenului custodiei la 27.09.2026 cu eliberarea imediată a ultimului din custodia publică sau trimiterea la rejudecare.

Analizând încheierea supusă recursului, probele administrate și motivele invocate de recurent în cererea de recurs, cât și a părților în ședința de judecată, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și a aplicat cadrul legal circumstanțelor de fapt constatate, or măsura aplicată este prevăzută de lege, urmărește un scop legitim, este necesară și

proporțională cu scopul urmărit.

Colegiul constată că instanța de fond, în mod corect și întemeiat, a dispus prelungirea duratei măsurii de luare în custodie publică a cetățeanului Sarfraz Muhammad, pentru un termen de 30 de zile, având în vedere faptul că aceasta se află în situație de ședere ilegală pe teritoriul Republicii Moldova, precum și nu se află în careva situație de acordare a tolerării rămânerii pe teritoriul RM, persistând riscul de sustragere a acestuia.

Astfel, se reiterează că prin decizia Direcției regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrație nr. 14 sud din 30 aprilie 2026, emisă pe numele declarat de Muhammad ALI, cetățean al Indiei, născut la *****, s-a dispus îndepărtarea sub escortă a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova. Temeiul deciziei este articolul 52 alineatul (4) și articolul 58 alineatul (1) literele b) și f) din Legea nr. 200/2010: identitatea străinului nu a putut fi stabilită, acesta a încercat să traverseze ilegal frontiera de stat și prezintă un risc de sustragere de la procedura de îndepărtare. Străinul a semnat decizia de luare la cunoștință și nu a contestat-o.

În ședința din 30 aprilie 2026 de la Judecătoria Cahul, străinul s-a prezentat drept Mohammad ALI, cetățean al Republicii Islamice Iran. A declarat că a ajuns în Republica Moldova din Ucraina și că nu are documente și nici bani pentru a părăsi țara. Instanța a dispus luarea lui în custodie publică pe 30 de zile, pentru stabilirea identității reale și îndepărtarea ulterioară.

Prima instanță corect a stabilit că din raportul din 18 mai 2026 al ofițerului superior de investigații Vladimir CROITOR rezultă că persoana declarată drept Mohammad ALI este în realitate Muhammad SARFRAZ, născut la *****, cetățean al Republicii Islamice Pakistan. Acesta a intrat în Republica Moldova la 2 ianuarie 2026 cu viză de tip „D” și a fost documentat ulterior cu permis de ședere provizorie în scop de muncă la Societatea cu Răspundere Limitată „CARMEZ PROCESING”, valabil până la 4 decembrie 2026. Potrivit aceluiași raport, străinul a declarat pierderea pașaportului, iar angajatorul și-a exprimat acordul de a suporta cheltuielile îndepărtării.

Prin demersul nr. 5/8-2759 din 15 mai 2026, solicitantul a cerut Ministerului Afacerilor Externe să informeze reprezentanța diplomatică a Republicii Islamice Pakistan despre luarea străinului în custodie publică. Prin demersul nr. 5/8-2807 din 18 mai 2026, a cerut asistență pentru identificarea ambasadei sau a consulatului acreditat pentru Republica Moldova, în vederea perfectării și eliberării gratuite a titlului de călătorie.

Prin nota nr. Con-14/2025 din 19 mai 2026, Ambasada Republicii Islamice Pakistan la București a cerut amprentele digitale ale străinului în format NIST și acces la acesta pentru un interviu prin apel video, în vederea verificării cetățeniei. Solicitantul a obținut amprentele de la Serviciul Tehnologii Informaționale al Ministerului Afacerilor Interne la 22 mai 2026 și le-a transmis Ambasadei prin scrisoarea nr. 5/8-2951 din 26 mai 2026. Interviul prin apel video a avut loc la 10 iunie 2026.

Prin demersul nr. 5/8-3590 din 30 iunie 2026, solicitantul a cerut Ministerului Afacerilor Externe să intervină repetat pe lângă Ambasadă pentru urgentarea perfectării titlului de călătorie. Ministerul s-a adresat Ambasadei prin nota verbală nr. DC/3/449.1/7700 din 2 iulie 2026.

Prin nota nr. Con-14/2025 din 13 august 2026, Ambasada a comunicat că procedura de emitere a documentului de călătorie de urgență a fost inițiată prin portalul electronic al Sistemului de gestionare a cazurilor de readmisie. Procedura nu a putut fi finalizată pe această cale, deoarece între cele două state nu există un memorandum de înțelegere. Ambasada poate elibera un document de călătorie de urgență în format manual, pe baza cărții naționale de

identitate pakistaneze a străinului. În lipsa acesteia, cazul urmează a fi transmis autorităților competente din Pakistan pentru verificarea cetățeniei.

Prin demersul din 23 septembrie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație a cerut din nou misiunii diplomatice să identifice soluțiile legale de perfectare a titlului de călătorie, pe baza actelor și a informațiilor deja furnizate.

Custodia publică a fost prelungită succesiv prin încheierile Judecătoriei Chișinău din 26 mai 2026, 23 iunie 2026, 24 iulie 2026 și 20 august 2026. Încheierile din 23 iunie 2026 și 24 iulie 2026 au fost menținute prin deciziile Curții de Apel Centru din 13 iulie 2026 și, respectiv, din 26 august 2026. Ultima prelungire a fost dispusă pe 30 de zile, începând cu 29 august 2026, astfel încât termenul în curs expiră la 27 septembrie 2026 inclusiv

Din încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 26 mai 2026, s-a stabilit că la 29 aprilie 2026, a fost pornită cauza penală nr. *****. Prin scrisoarea nr. 35/33-1620 din 21 mai 2026, Secția urmărire penală a Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră a cerut Centrului informații despre data îndepărtării străinului, pentru că în acea cauză urmau să fie efectuate acțiuni care necesitau participarea lui nemijlocită.

Străinul Muhammad SARFRAZ nu a putut fi îndepărtat până la expirarea termenului actual deoarece nu dispune de documentul de călătorie necesar, iar Ambasada Republicii Islamice Pakistan la București nu a eliberat încă un titlu de călătorie. După stabilirea identității sale, Inspectoratul General pentru Migrație a sesizat Ministerul Afacerilor Externe, a transmis amprentele digitale solicitate de ambasadă și a facilitat interviul consular din 10 iunie 2026. Nota diplomatică din 13 august 2026 arată că emiterea documentului pe cale electronică nu a fost posibilă în lipsa unui memorandum de înțelegere între state și indică alte căi de continuare a procedurii, inclusiv utilizarea cărții naționale de identitate sau verificarea cetățeniei în Pakistan. Aceste înscrisuri stabilesc atât motivul pentru care îndepărtarea nu a fost executată, cât și faptul că autoritatea a întreprins demersuri concrete pentru înlăturarea impedimentului.

La momentul examinării cererii, perspectiva îndepărtării nu a devenit pur ipotetică. Ambasada nu a comunicat un refuz de recunoaștere a cetățeniei sau de eliberare a documentului, a primit datele solicitate, a realizat interviul cu străinul și a indicat modalitățile în care verificările pot continua.

Corect a determinat prima instanță incertitudinea că titlul de călătorie va fi eliberat în următoarele 30 de zile, dar a constatat că procedura diplomatică are încă un obiect precis și că nu a fost dovedit un impediment definitiv la executarea îndepărtării. Această apreciere este valabilă pentru situația examinată în prezent.

Riscul de sustragere justificat a fost apreciat pe baza situației individuale a lui Muhammad SARFRAZ. Acesta a fost depistat în contextul unei încercări de trecere a frontierei spre România în afara punctelor autorizate și a comunicat inițial autorităților alte date de identitate. Totodată, nu a indicat instanței o adresă stabilă la care ar locui în cazul punerii în libertate și nici o persoană care să ofere o garanție concretă pentru prezentarea sa în procedura de îndepărtare. Împrejurările respective, apreciate împreună, justifică presupunerea că liberarea sa ar crea un risc actual de sustragere. Instanța nu a reținut ca temei distinct afirmația solicitantului privind posibilitatea exploatării străinului prin muncă de către terți, deoarece custodia publică solicitată în prezenta cauză, are scopul prevăzut de articolul 64 din Legea nr. 200/2010, iar o eventuală exploatare necesită intervenția autorităților competente prin mijloacele proprii de protecție.

Referitor la argumentele străinului Muhammad SARFRAZ, care a susținut că ar putea obține un loc de muncă prin intermediul unui cunoscut din India și că are nevoie de venituri

pentru a-și întreține familia, prima instanță întemeiat a relevat că nu a fost identificat existența unui loc de muncă și lipsa de repere a găzduirii sau întreținerii străinului. Perspectiva angajării nu constituie astfel o garanție concretă că acesta ar locui la o adresă cunoscută și s-ar prezenta la solicitările autorității.

Prima instanță a verificat dacă scopul măsurii ar putea fi atins printr-o restrângere mai redusă a libertății. O obligație de prezentare periodică sau de respectare a unui loc de ședere presupune, în această cauză, cel puțin indicarea unei adrese la care Muhammad SARFRAZ poate fi găsit și notificat, precum și date care să permită aprecierea posibilității reale de respectare a obligației. Aceste elemente nu au fost prezentate. Nici predarea unui document de călătorie nu reprezintă, în prezent, o garanție disponibilă, tocmai lipsa documentului împiedicând îndepărtarea. În absența unei oferte concrete de găzduire, a unei garanții asumate de o persoană identificată sau a altor date care să reducă riscul constatat, prima instanță corect a apreciat că măsurile mai puțin restrictive nu ar asigura în mod eficient prezența străinului în procedura de îndepărtare.

Referitor la afirmația străinului că alimentația din Centru nu corespunde convingerilor sale religioase și că, din acest motiv, consumă numai pâine, ceai și salată, reprezentanta Inspectoratului General pentru Migrație a confirmat că meniul nu include carne de porc și că sunt oferite carne de pui și pește. Această precizare înlătură îndoiala privind servirea cărnii de porc, dar nu răspunde automat oricărei cerințe religioase referitoare la proveniența sau prepararea celorlalte alimente. Corect s-a reținut că instanța nu poate stabili asemenea cerințe în locul străinului și nici nu poate presupune că simpla oferire a cărnii de pui îi permite, potrivit convingerilor sale, să o consume. Muhammad SARFRAZ nu a precizat ce aliment oferit îi este interzis, din ce motiv nu poate consuma peștele sau dacă a cerut administrației un regim alimentar adaptat și i-a fost refuzat. Nu au fost prezentate nici date medicale din care să rezulte că alimentația disponibilă i-a afectat sănătatea. Pe baza probelor administrate, instanța nu poate constata că executarea custodiei are loc în condiții care impun încetarea măsurii. Preferințele sale privind gustul sau felul pâinii nu sunt decisive pentru soluția asupra prelungirii; problema esențială este dacă i se asigură în mod efectiv o alimentație suficientă pe care o poate consuma, lipsind proba contrarie în speță.

Totodată, nu pot fi reținute argumentele invocate în ședința de judecată a instanței de recurs de către avocatul Ludmila Bîrcă că cetățeanul străin dispune de mijloace financiare și are posibilitate de a-și închiria spațiul locativ, aceste argumente fiind lipsite de suport probator, totodată nefiind pertinente în contextul întrunirii riscurilor expuse supra, relevate din art. 58/1 din Lege.

La acest aspect, Completul de judecată menționează că cetățeanul Sarfraz Muhammad nu este angajat în câmpul muncii, nu dispune de acte de identitate, nu au fost prezentate probe că ar fi dispus de un domiciliu stabil pe teritoriul R. Moldova.

La fel, se reține că acesta, inițial s-a prezentat cu un alt nume și că este originar din altă țară (Mohammad Ali din India, ulterior a indicat că este din Iran). În realitate persoana străină se numește Sarfraz Muhammad și este din Pakistan.

Termenul custodiei în curs expiră la 27 septembrie 2026 inclusiv, iar noul termen solicitat se calculează din 28 septembrie 2026 și se încheie la 27 octombrie 2026 inclusiv, astfel nu pot fi reținute argumentele din recurs, precum că a fost încălcat termenul de depunere a demersului de 5 zile anterior expirării, or, fiind depus la data de 23.09.2026, în condițiile în care, ultima zi a termenului este 27.09.2026, zi care se ia în calcul conform art. 111 Cod de procedură civilă, iar termenul avea să fie expirat la data de 28 septembrie 2026, prin urmare,

depunerea la data de 23.09.2026 se apreciază ca fiind efectuată cu 5 zile înainte de expirarea termenului, așa cum statuează art. 71/4 al (6) din Lege.

În acest context, Colegiul apreciază ca fiind temeinică soluția instanței de fond, care a constatat în mod justificat că motivele invocate de Inspectoratul General pentru Migrație sunt actuale și întemeiate, iar măsura prelungirii duratei luării în custodie publică respectă exigențele de legalitate, necesitate și proporționalitate, constituind o ingerință justificată și adecvată în raport cu scopul urmărit – asigurarea executării efective a măsurii de returnare.

Pentru considerentele expuse și raportat la normele legale aplicabile, Completul judiciar constată că nu există temeiuri de fapt sau de drept care să justifice casarea încheierii contestate, recursul urmând a fi respins.

În conformitate cu prevederile art.427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Ludmila Bîrcă, reprezentantul recurentului Sarfraz Muhammad.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2026, în cauza civilă la cererea Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la prelungirea duratei de luare în custodie publică a cetățeanului Sarfraz Muhammad.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului
Judecătorul Serghei Dimitriu

Judecătorii Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca